Melk, um 1470

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36451
Copyright: Melk, Benediktinerstift

abbis mulieribus. eccl̃ae pulsus pass̃
est. que ad eius fidem & grãm con
fugerunt. Dicit ei demon. Quia
dicit lex & iubet. ut res alienas nõ
tollat aliquis. tu qui sc̃s es. res
meas quare tollis. Quid m̃ tollis
animas quas lucrat̃ sum. Dicit
ei narcissus epus. Effractor & fur
abminaõ damnate. & ĩmalicia in
uetterate. quia istas aias a deo suo
& creatore suo tu sepasti. ego te m̃
iure teneo. & creatori creaturã suã
restituo. Et ei demon. Et ego crea
tura eius sum. & me g̃ creatori me
o restitue. Dicit ei narcissus. Cu
ipse ex ore tuo hoc cõfess̃ es xp̃m p
peccatis hominũ passũ esse. si quo
modo pro hominũ peccatis pass̃ e pro
demonũ ĩpietatib̃ passus esset. re
stituere te creatori tuo. Nunc
autẽ q̃ sic passus est p peccatis hõ
nũ ut p̃ncipẽ uerũ religaret. uade
tu ad p̃ncipẽ tuũ. Dicit ei demon.
Fac pietatẽ sup me. & da m̃ ul'unã
animã ĩ potestatẽ. Dicit ei narcis
sus. Si dedero tibi animã ĩ pote
statẽ. quid de ea facies. Dicit ei
demon. Inficio eam. & lucror a
nimã ipsam. Dicit ei narcissus
epus. Cras p̃ima luce dabo tibi po
testatẽ hanc ut facias. Dicit ei de
mon. Dic m̃ ante deũ tuũ. quia
das m̃ animã in fra corp̃ m̃ clusã
quã ego lucrer. Dicit ei narciss̃
Ante deũ meũ dabo tibi animã
in tra corp̃ m̃ clusã manducanti
& bibenti. & dormienti. & iterum
uigilanti. Dicit ei demon. Mo
do iube me hic manere ista nocte
Dicit ei narciss̃. Si potes nobiscũ
manere. mane. Dicit ei demon.
Si non expandis manus tuas ad
celos. & ñ psallis deo tuo. possũ hic
manere. Dicit ei narcissus. Nũqm̃
sit tibi bene ĩmunde spũs. Nõ solũ
autẽ ego. sed & isti omes mecũ per
totã noctẽ deo nro flectunt genu
a. & laudes ei uma nobiscũ cantẽt.
Tunc demon ululatũ teterrimũ
dire uocis emisit. & nusqm̃ cõpa
ruit. Sc̃s aut̃ epus fecit post
ieiunũ refici afram cũ matre su
a. & cum puellis suis. Que tinẽ
tes p eo qõ audierant & uiderant.
suis monitis & oribus cõfortabãt.
Ipse autẽ cũ felice diacono suo ñ
refecit. sciens se iterũ mane cum
demone luctamen habiturũ. Erã
syt itaq̃ nox tota oribus & psal
morũ canoribus plena. Die autẽ
orto. affuit demon dicens. Me
mor esto sc̃e epe iuramenti tui qõ
dixisti an deũ tuũ. da m̃ animã
tuã corp̃ arridã. & aiam eius mecũ
habeam. Et ei sc̃s narciss̃ epus.
& dixit. Et tu iura m̃ ĩ noĩe dei mei
quia stati ĩnficia quẽ tibi dedero
ĩ potestatẽ. & si eam ñ ĩnficias. iube
at te deus ire ĩ abyssum. Dicit
ei demon. Per ipsũ qui nos cum
p̃ncipe nro iuxta. sic me ñ iubeat ire
ĩ abyssum. qã stati ĩnficiã eã quẽ
m̃ dederis ĩ potestatẽ. Dixitq̃ nar
cissus epus. Uade iuxta flumen
alpinũ fontis uiliaq̃ unde nemo po
test aquã bibere. ñ homo. ñ pecus
ñ fera aliqua. qã draco ibi habitat.
& de flatu eius omes qui ad fontẽ ac
cesserit moriunt. huic uade & int
fice. & m tuã ptãtem redige aiaq̃ ei.